

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 125/12
Luxemburg den 4 oktober 2012

Dom i mål C-321/11
Germán Rodríguez Cachafeiro, María de los Reyes Martínez-Reboredo
Varela-Villamor mot Iberia, Líneas Aéreas de España SA

Passagerare på flygningar som följer på varandra har rätt till kompensation när de nekas ombordstigning på den andra flygningen, när skälet att neka ombordstigning är att den första flygningen på grund av lufttrafikföretagets förvållande har blivit försenad

Reglerna om kompensation för nekad ombordstigning gäller inte bara i fall av överbokning, utan även i fall där ombordstigning nekas av andra skäl, till exempel driftsmässiga skäl

Förordningen om kompensation och assistans till passagerare¹ ger vissa rättigheter till passagerare som flyger från eller ankommer till en flygplats i en medlemsstat. Enligt förordningen är det fråga om "nekad ombordstigning" när ett lufttrafikföretag vägrar att transportera passagerare på en flygning, trots att de har infunnit sig för ombordstigning i tid och har en bekräftad platsreservation. I förordningen anges dock vissa fall där ett lufttrafikföretag har rätt att neka passagerare ombordstigning. Om något sådant fall inte föreligger, har passagerarna rätt till omedelbar kompensation, återbetalning av biljettpriset eller ombokning till bestämmelseorten. De har dessutom rätt till service under tiden de väntar på nästa flyg.

Germán Rodríguez Cachafeiro och María de los Reyes Martínez Reboredo Varela-Villamor köpte var för sig en flygbiljett av flygbolaget Iberia för sträckan La Coruña (Spanien) – Santo Domingo. Biljetten avsåg två flygningar, nämligen La Coruña – Madrid och Madrid – Santo Domingo. Vid Iberias incheckningsdisk på La Coruñas flygplats checkade de in sitt bagage direkt till den slutliga bestämmelseorten och fick boardingkort för de två på varandra följande flygningarna.

Den första flygningen blev försenad med 1 timme och 25 minuter. Iberia antog att förseningen skulle leda till att båda passagerarna missade den anslutande flygförbindelsen i Madrid. Bolaget annullerade därför deras boardingkort för den andra flygningen. Trots denna försening infann sig dessa, vid ankomsten till Madrid, vid utgången till flygplanet när det sista utropet för passagerarna gjordes. Iberias personal hindrade dem emellertid från att stiga ombord med motiveringen att deras boardingkort hade annullerats och att deras platser hade getts till andra passagerare. De båda passagerarna inväntade nästa dag för att resa med ett annat flyg till Santo Domingo och de kom fram till sin slutliga bestämmelseort med 27 timmars försening.

De båda passagerarna ansåg att Iberia hade nekat dem ombordstigning utan giltigt skäl. De väckte därför talan vid en spansk domstol där de yrkade att flygbolaget skulle förpliktas att betala kompensation med 600 euro till var och en av dem, i enlighet med vad som föreskrivs i förordningen för flygningar utom gemenskapen på mer än 3 500 kilometer. Iberia gjorde gällande att detta fall inte utgjorde en nekad ombordstigning, utan ett missat anslutningsflyg – som inte ger rätt till kompensation. Beslutet att neka dem ombordstigning berodde nämligen inte på en överbokning, utan på att den föregående flygningen var försenad.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Under dessa omständigheter har den nationella domstolen ställt sig frågande till huruvida begreppet "nekad ombordstigning" uteslutande avser situationer där flygningarna från början har varit överbokade eller huruvida detta begrepp även kan gälla andra situationer.

EU-domstolen har idag meddelat dom i målet och slår där fast att **begreppet "nekad ombordstigning" inte enbart omfattar fall av överbokning, utan även fall där ombordstigning nekas av andra skäl, till exempel driftsmässiga skäl.**

Denna tolkning följer av förordningens lydelse och dessutom av det mål som den syftar till att nå, nämligen att sörja för ett långtgående skydd för flygpassagerare. När unionens lagstiftare (Europaparlamentet och rådet) år 2004 beslutade att införa nya bestämmelser var syftet att minska det alltför höga antalet passagerare som nekas ombordstigning mot sin vilja. I den nya förordningen ges begreppet nekad ombordstigning därför en mer vidsträckt innebörd, som omfattar samtliga fall där ett lufttrafikföretag vägrar att transportera en passagerare. Om begreppet "nekad ombordstigning" enbart omfattade fall av överbokning, skulle detta i praktiken medföra en betydande försämring av passagerarnas skydd. Passagerare som befinner sig i en situation som – precis som vid överbokning – inte kan tillskrivas dem skulle då bli helt utan skydd, vilket skulle strida mot lagstiftarens målsättning.

I förordningen anges dessutom att rimliga skäl för att neka ombordstigning bland annat kan vara hälso- eller säkerhetsskäl eller att resehandlingar är ofullständiga. Domstolen anser att det skäl för att neka ombordstigning som är aktuellt i förevarande fall inte är jämförbart med sådana skäl, eftersom det inte kan tillskrivas passageraren. Däremot kan den nekade ombordstigningen under alla omständigheter tillskrivas lufttrafikföretaget, som antingen har orsakat förseningen av den första flygningen, som utförs av företaget självt, eller felaktigt har bedömt att de berörda passagerarna inte skulle kunna infinna sig i tid för att stiga ombord på den följande flygningen, eller som har sålt biljetter avseende flera på varandra följande flygningar för vilka det inte har funnits tillräckligt med tid för att ta den senare flygningen. Domstolen anser således att ett lufttrafikföretag inte avsevärt får utöka de fall där företaget har rätt att anse att det finns rimliga skäl att neka ombordstigning för en passagerare, vilket skulle strida mot syftet med förordningen. Rimliga skäl kan följaktligen inte anses föreligga i fall där ombordstigning nekas av driftsmässiga skäl, och nekad ombordstigning i sådana fall medför att de rättigheter som passagerarna ges enligt förordningen ska tillgodoses.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av domen finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)." ☎ (+32) 2 2964106